

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleš Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. S.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 1. 2016, č. j. 10 A 118/2015 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 28. 1. 2016, č. j. 10 A 118/2015 – 23, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 31. 3. 2015, č. j. KUJCK 24887/2015/ODSH/OI, sp. zn. ODSH 24887/2015/paol/SO. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 16. 2. 2015, č. j. V 7361-8496/2013-Kov, jímž uznal žalobce vinným správním deliktem provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením povinnosti uvedené v § 10 téhož zákona tím, že nezajistil, aby při užití vozidla Škoda RZ X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. K protiprávnímu jednání řidiče uvedeného vozidla, jehož je žalobce provozovatelem, došlo dne 2. 9. 2013 v době nejméně od 14:00 hod. do 14:20 hod. v ulici Klavíkova před domem č. p. 6 v Českých Budějovicích zastavením v úseku pozemní komunikace označeném svislou dopravní značkou č. B 28 „Zákaz zastavení“, čímž byla

porušena povinnost stanovená § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a dále dne 17. 10. 2013 v době nejméně od 15:10 hod do 15:15 hod v ulici Klavíkova před domem č. p. 8 v Českých Budějovicích zastavením v úseku pozemní komunikace označeném svislou dopravní značkou č. B 28 „Zákaz zastavení“, čímž byla porušena povinnost stanovená § 4 písm. c) téhož zákona. Za tento správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 23. 2. 2016 blanketní kasační stížnost, z níž lze pouze seznat, že rozsudek krajského soudu napadá v celém jeho rozsahu a domáhá se jeho zrušení, vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení a uložení povinnosti žalovanému uhradit stěžovateli náklady řízení.

[3] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 1. 3. 2014, č. j. 4 As 42/2016 - 22, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů napadá rozsudek krajského soudu a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele dne 3. 3. 2016. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak uplynula v pondělí dne 4. 4. 2014. Konec lhůty totiž připadl na den 3. 4. 2016, kdy byla neděle, a proto lhůta uplynula až následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Zástupce stěžovatele však ve stanovené lhůtě na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval a kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu

pokračování

či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož *„[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta“*.

[9] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *„[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“*. Podle odst. 5 téhož ustanovení *„[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“*.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zástupce stěžovatele uhradil soudní poplatek k výzvě soudu převodem na účet ke dni 8. 3. 2016. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného žalobcem, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[11] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento mu bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

